

بررسی آلودگیهای کرمی گربه‌های ولگرد شهر تهران

دکتر شاهرخ رنجبر بهادری^{۱*} دکتر علی اسلامی^۲ دکتر بهنام مشگی^۳ دکتر سعید پور حسینی^۴

دریافت مقاله: ۱۲۸۲ تیر ماه
پذیرش نهایی: ۱۲۸۲ آذر ماه

Study on stray cats infected with parasitic helminthes in Tehran

Bahadori, Sh.R.,¹ Eslami, A.,² Meshgi, B.,³ Poor Hoseini, S.⁴

¹Department of Parasitology, Veterinary Faculty of Garmasr Islamic Azad University, Garmasr-Iran. ²Department of Parasitology, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran-Iran. ³Graduated from Garmasr Islamic Azad University, Garmasr-Iran.

Objectives: A study on the prevalence of stray cats infected with parasitic helminthes in Tehran.

Design: Cross sectional study.

Animals: One hundred stray cats captured from different urban areas of Tehran.

Methods: One hundred stray cats were trapped from different geographic regions of Tehran and were necropsied. Different organs including: kidney, heart, liver, lungs, gastrointestinal tract and abdominal cavity were inspected for helminthic infection.

Statistical analysis: χ^2 test was used to show the relationship between different factors and parasitic infection and E ta coefficient was used to presenting effects of these factors on the infection.

Results: Four species of helminthes including 3 nematodes, *Toxocara cati* (23%),

Physaloptera praeputialis (7%) and *Toxascaris leonine* (2%) and one cestode, *Diplopolydium nollerii* (5%) were found in gastrointestinal tract and only this organ was found infected in examined cats.

Conclusion: Although for some species (e.g. *T. cati* 23%), the percentage of infection was relatively high, but with regard to the mild intensity of the collected worms, they could not cause clinical or subclinical symptoms. On the other hand, considering the contact between cat and man especially children, through courtyard environment or direct contact and visceral or ocular larva migration produced by ascarids of dog and cat, the report of two species of *Ascaris* in the present study could be a health hazard for human especially children. *J. Fac. Vet. Med. Univ. Tehran.* 59, 2: 171-174, 2004.

Key words: Parasitic helminthes, Cat, Tehran.

Corresponding author email:bahadory_2000@yahoo.com

روش کار

در بررسی فوق یکصد قلاده گربه ولگرد از مناطق مختلف جغرافیایی شهر تهران شامل: ناحیه غرب (۲۸ قلاده)، ناحیه شمال (۳۰ قلاده)، ناحیه مرکزی (۱۶ قلاده)، ناحیه جنوب (۱۶ قلاده) و ناحیه شرق (۱۰ قلاده) به مدت یکسال، از ابتدای تا انتهای سال ۱۳۸۰ به روش تله‌گذاری گرفته شده و پس از انتقال به کلینیک دامهای کوچک دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد گرم‌ساز، گرم‌ساز- ایران، حیوان باداری بیهوشی، بیهوش گشته و با استفاده از فرمول دندانی و میزان

هدف: مطالعه آلودگیهای کرمی گربه‌های ولگرد تهران و ارزیابی اهمیت آنها در سلامتی گربه‌ها و اشاعه بیماریهای مشترک کرمی.

طرح: مطالعه مشاهده‌ای مقاطعی.

حیوانات: تعداد یکصد قلاده گربه ولگرد صید شده از مناطق مختلف شهر تهران. روش: یکصد قلاده گربه ولگرد از مناطق جغرافیایی مختلف شهر تهران به روش تله‌گذاری جمع آوری و پس از بیهوش و راحت نمودن، لشه آنها کالبدگشایی گردید. سپس اندازهای مختلف محوطه بطنی و صدری شامل کبد، کلیه، قلب، ریه‌ها، لوله گوارش و محوطه بطنی آنها از لحاظ آلودگی به انگل‌های کرمی مورد بازرسی قرار گرفت.

تجزیه و تحلیل آماری: استفاده از آزمون مرربع کای به منظور بررسی ارتباط بین سن، جنس و منطقه جغرافیایی مطالعه شده با آلودگی. در ضمن برای نشان دادن میزان تأثیر متغیرهای فوق بر آلودگی از ضریب E ta استفاده شد.

نتایج: در بین اندازهای بررسی شده تنها در لوله گوارش، آلودگی کرمی دیده شد و مجموعاً چهار گونه مختلف نماتود و سستود به نامهای توکسوکاراکتی (۲۳ درصد)، فیزالوتراپره پوتیالیس (۷ درصد)، دیپلوبیلیدیوم نولری (۵ درصد) و توکساکاریس لئونینا (۲ درصد) از آن جدا گردید که شایع‌ترین آنها توکسوکاراکتی بود.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های به دست آمده، شدت آلودگی به برخی گونه‌ها مانند توکسوکاراکتی (۲۳ درصد) گزارش شده است که با توجه به نقش آسکاریس‌ها در ایجاد سندروم مهاجرت نوزاد احتشایی و مهاجرت نوزاد در چشم، توصیه می‌گردد در تردد گربه در اماکن انسانی و تماس با انسان بیوژه کودکان، اهمیت بهداشتی آسکاریس‌ها مورد توجه قرار گیرد و اقدامات لازم بیشگیرانه به عمل آید. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، ۱۳۸۳ (۱)، دوره ۵۹ شماره ۲، ۱۷۱-۱۷۴.

واژه‌های کلیدی: کرم‌های انگلی، گربه، تهران.

آلودگیهای کرمی گربه می‌تواند بر سلامت آن اثرات منفی بر جا گذارد و گاهی حتی موجب مرگ آنها گردد (۱). در ضمن با توجه به اینکه گربه آلوده به برخی از کرمها از قبیل دیپلوبیلیدیوم کنینوم می‌تواند به عنوان یک میزان مخزن باعث آلودگی طبیعت و محیط پیرامون انسان شده و با آلوده شدن میزان واسط، سبب ابتلاء انسان گردد. چنانچه در ایران نیز دیپلوبیلیدیوم کنینوم از انسان جدا شده است (۱). همچنین آسکاریس‌های گربه نیز می‌توانند عامل ایجاد سندروم مهاجرت نوزاد احتشایی در انسان باشند (۲،۵،۶)، لذا حضور گربه آلوده می‌تواند برای انسان مخاطره‌آمیز باشد و این موضوع بیوژه در تردد گربه در اماکن مسکونی و تماس این حیوان با کودکان حائز اهمیت می‌باشد.

(۱) گروه آموزشی انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد گرم‌ساز، گرم‌ساز- ایران.

(۲) گروه آموزشی انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد گرم‌ساز، تهران- ایران.

(۳) داش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد گرم‌ساز، سمنان- ایران.

(*) نویسنده مسئول bahadory_2000@yahoo.com

جدول ۱ - گروه بندی گربه‌های صید شده بر حسب سن و جنس

جمع	جنسیت		گروه سنی
	نر	ماده	
۳۰	۱۷	۱۳	۱-۲ سال
۲۰	۷	۱۳	۲-۳ سال
۲۱	۷	۱۴	۳-۴ سال
۱۴	۸	۶	۴-۵ سال
۱۵	۶	۹	۵-۶ سال
۱۰۰	۴۵	۵۵	مجموع

سایش و رسوب روی آنها، سن حیوان تخمین زده شد و بدین ترتیب در پنج گروه سنی قرار داده شدند (جدول ۱).

دانشگاه گوارش از ناحیه حلق و زبان تارکتوم به علاوه ریه‌ها و قلب کاملاً خارج شده و پس از آن محوطه صدری و بطئی با چشم غیر مسلح از نظر وجود یا عدم وجود کرم بازدید شد. سپس در آزمایشگاه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، لوله گوارش از مری تارکتوم توسط قیچی باز می‌شد و کرمه‌ای بزرگ مانند آسکاریس‌ها که با چشم غیر مسلح قابل رویت هستند، جدا شده و به شیشه‌های حاوی الكل ۷۰ درصد منتقل شده و سپس محتویات مجده و روده به طور مجزا در الک ۱۰۰ (۱۰۰/۲۵) چشمde در ۲/۵ سانتی‌متر مربع) شستشو و در ضمن مخاط معده و روده تراشیده و با دقت با آب جاری شسته شد کرمه‌ای که به آن چسبیده‌اند، جدا شوند. کبد، کلیه‌ها و ریه‌ها ابتدا با چشم غیر مسلح بررسی شدن و سپس با قیچی به قطعات کوچک تقسیم شده و در الک ۲۰۰ زیر آب جاری شستشو شدن و محتویات درون الک پس از جدا کردن تکه‌های درشت به پتری دیش منتقل و در زیر لوب از نظر آلدگی کرمی بررسی می‌شدند. در ضمن جهت یافتن تخم کرم و ارتباط آن با یافته‌های کالبدگشایی، مدفع گربه‌های نیز به روش کلیتون لین مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج

در این بررسی ۱۰۰ قladه گربه ولگرد به مدت یکسال، از ابتدا تا انتهای سال ۱۳۸۰ از مناطق مختلف جغرافیایی شهر تهران کالبدگشایی شد و مدفع آنها نیز مورد آزمایش قرار گرفت. از بین انداههای بازرسی شده فقط در لوله

جدول ۲ - میزان شیوع و شدت آلدگی به انواع کرمها در ۲۹ قladه از یکصد قladه گربه ولگرد تهران

انحراف استاندارد	تعداد کرم		میانگین تعداد کرم در هر حیوان آلدگی	درصد آلدگی	فرآواتی	نوع آلدگی
	حداقل	حداکثر				
۳/۵۷	۱۳	۱	۴/۱۸۷	۱۶	۱۶	توكسوکاراکتی
-	۱	۱	۱	۱	۱	توكساپاسکاریس لئونینا
۳/۲۱	۷	۱	۳/۱۳۳	۳	۳	فیزالوپتر پره پوتیالیس
-	۳	۳	۳	۱	۱	دیپلوبیلیدیوم نولری
۲/۵۱	۷	۲	۴/۱۳۳	۳	۳	توكسوکاراکتی و فیزالوپتر پره پوتیالیس
-	۱۴	۱۴	۱۴	۱	۱	توكسوکاراکتی و توكساپاسکاریس لئونینا
۱/۱۵	۸	۶	۶/۱۶۶	۳	۳	توكسوکاراکتی و دیپلوبیلیدیوم نولری
-	۴	۴	۴	۱	۱	فیزالوپتر پره پوتیالیس و دیپلوبیلیدیوم نولری

فوق نیز از ۱۶ مورد آلودگی با کرم بالغ در ۸ قلاده تخم کرم مشاهده گردید که میانگین تعداد کرم بالغ در آنها ۷/۱۲ بود در حالی که در ۸ قلاده ای که علی رغم وجود کرم بالغ، تخم کرم دیده نشد، میانگین تعداد کرم موجود تنها ۲/۶۲ بود و شاید علت عدم وجود تخم در مدفوع، تعداد کرم موجود، سن کرم و یا تک جنسی بودن آلودگی بوده است اگرچه در یک مورد که فقط یک کرم بالغ توکسکاریس نئونیتا وجود داشت، تخم آن نیز در مدفوع مشاهده گردید. بنابراین آزمایش مدفوع در مورد آسکاریس ها در صورت وجود تعداد کم کرم بالغ قابل اطمینان نمی باشد و با توجه به نقش آسکاریس ها در بیماریهای مشترک بویژه در کودکان که مواردی از آن در ایران هم مشاهده شده است، توصیه می گردد که در صورت موارد مشکوک به آلودگی با آسکاریس ها تاسه بار به فاصله یک هفته آزمایش مدفوع گربه تکرار گردد و پس از سه بار عدم وجود تخم در مدفوع آلودگی به کرم بالغ در حیوان منفی تلقی گردد (۱).

تشکر و قدردانی

بدین وسیله نویسندها تشکر و سپاسگزاری می نمایند.
به خاطر ارسال نمونه ها تشکر و سپاسگزاری می نمایند.

References

۱. اسلامی، ع. (۱۳۷۶): کرم شناسی دامپزشکی، جلد سوم: نماتودها و آکانتوسفالا. انتشارات دانشگاه تهران، صفحه: ۵۶۰-۵۵۷-۱۴۶.
۲. بهادری، م. (۱۳۷۲): یک مورد لارو مهاجر احشائی. مجله نظام پزشکی، (۲)، صفحه: ۱۶۸.
۳. جمشیدی، ش، مشکی، ب. و طوفانی، م. (۱۳۸۱): بررسی انگلهای کرمی دستگاه گوارش در گربه های ولگرد شهرستان اصفهان. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، (۵۷). صفحه: ۲۹-۲۵.
۴. دلیمی اصل، ع.، صدرایی، ج. و سید طبایی، س. ج. (۱۳۷۴): شناسایی و مطالعه سه جنس زیر خانواده دیپلیدینه در گربه های ولگرد تهران. مجله دانشکده دامپزشکی، (۵۰) و (۴)، صفحه: ۹۵-۸۹.
۵. فریور، خ. و رافت، س. (۱۳۷۰): مهاجرت احشائی در اطفال و گزارش یک مورد از زابل. مجله نظام پزشکی، (۱۱) (۲)، صفحه: ۹۷-۹۴.
۶. کبیری، م.، شریعت، ش.، میربد، پ. و بهروان، ن. (۱۳۵۶): گزارش یک مورد لارو مهاجر احشائی، مجله دانشکده پزشکی دانشگاه ملی ایران، ۱. صفحه: ۱۴۰-۱۳۶.
7. Calvete, C. (1998): Gastrointestinal helminthic parasites in stray cats from the mid-ebro valley, Spain Vet. Parasitol. 75 (2): 235-240.
8. Daoud, I., Al- Tae- Ara. and Salman, Y. (1988): Prevalence of gastrointestinal helminthes in cats from Iraq. J. Biol. Sci. Res. 19: 363-368.

بررسی آلودگی گربه به انگلهای کرمی در کشورهای دیگر توسط سایر محققان انجام گرفته است (۱۷، ۱۳، ۱۵، ۱۲، ۷، ۸، ۹). در بررسی حاضر نیز ۱۰۰ قلاده گربه ولگرد تهران و اطراف آن از نظر آلودگی کرمی بررسی شد که مجموعاً ۴ گونه کرم از تنها عضو آلوده یعنی لوله گوارش جدا گردید که ۳ گونه آن نماتود و یک گونه سستود بود. در بررسی فوق بیشترین آلودگی کرمی در گربه های مورد بررسی، توکسکاریکتی (۱۶ درصد) بود که در مطالعات قبلی، از ۴۳/۳۱ درصد گربه های تهران (۱۱) و ۶۲/۵ درصد گربه های وحشی شهسوار (۱۴) و ۱۳ درصد گربه های اصفهان (۳) گزارش شده است. توکسکاریس نئونیتا در ۱ درصد گربه ها دیده شد که با رقم گزارش شده توسط Mirzayans در سال ۱۹۷۱ از گربه های تهران همخوانی کامل دارد (۱۰). البته انگل فوق در بررسی انجام شده روی گربه های اصفهان نیز گزارش نگردیده است بنابراین به نظر می رسد که این انگل شیوع چندانی در بین گربه ها ندارد (۳).

فیزیولوپتیرا پره پوتیالیس نیز یکی از انگلهای شایع در گربه های ایران است که از تهران به ترتیب ۳/۸ درصد (۱۰) و ۲۸/۴۳ درصد (۴) گزارش شده است و آلودگی در بررسی حاضر نیز ۳ درصد می باشد. در مورد دیپلوبیلیدیوم نولری نیز باید یکی از انگلهای گربه های ایران باشد زیرا علاوه بر تهران (در بررسی حاضر و گزارش دلیمی و همکاران در سال ۱۳۷۴) (۴)، در اصفهان و اهواز با شرایط جوی متفاوت نیز دیده شده است البته درصد آلودگی در بررسی حاضر (۱ درصد) با آلودگی گربه های اصفهان (۰/۷) درصد مطابقت دارد ولی بسیار کمتر از ارقام گزارش شده در گزارش تهران (۳۷/۲۵) درصد و اهواز (۶۲/۵ درصد) می باشد که نمی توان دلیل محکم و قانع کننده ای برای این اختلاف ذکر نمود مگر آنکه تعداد حیوانات، فصل و نواحی مورد آزمایش و یا حضور بیشتر میزبان یا میزبانهای واسط را عامل این اختلاف دانست.

آسکاریس های گربه می توانند عامل ایجاد سندروم نوزاد مهاجر احشائی باشند که این سندروم تاکنون از چند کودک در رامسر (۶)، زابل (۵) و زن بیست ساله ای (۲) گزارش شده است. اگرچه عامل اصلی ایجاد این سندروم توکسکاریکتی است اما توکسکاریکتی و سایر آسکاریس ها هم شاید در ایجاد آن دخیل باشند (۱). در بررسی فوق برای یافتن ارتباط بین وجود تخم انگل در مدفوع و کرمهای بالغ به دست آمده از کالبدگشایی، از تمامی گربه های صید شده آزمایش مدفوع نیز به عمل آمد که در ۲۹ قلاده ای که آلودگی کرمی آنها پس از کالبدگشایی مورد تأیید قرار گرفت تنها در ۱۴ مورد تخم کرم دیده شد. در مورد فیزیولوپتیرا پره پوتیالیس نتایج آزمایش مدفوع مطابقت چندانی با میزان آلودگی به کرم بالغ نداشت و این شاید به این دلیل است که در بررسی فوق از شکر اشباع به عنوان محلول شناور سازی تخمها استفاده گردید. در مورد دیپلوبیلیدیوم نولری نیز تخم یا بند آن در مدفوع هیچ یک از حیوانات آلوده دیده نشده است که دلیل آن دفع بند کامل توسط کرم می باشد. در مورد آسکاریس ها نیز جزو کرمهای زیاد تخمگذار هستند بنابراین در بررسی

9. Milstein, T.C. and Goldsmid, J.M. (1997): Parasites of fecal cats from southern Tasmania and their potential significance. Australian Vet. J. 75: 218-219.
10. Mirzayans, A. (1971): Incidence of gastrointestinal helminths of domestic cats in the Tehran area of Iran. J. Parasitol. 75: 1296.
11. Mirzayans, A. (1973): *Toxocara cati* in a new mammalian host. Vet. Res. 262.
12. Nihad, W., Al-Khalidi, Tafia, I. and Al-Alousi, Subber, A. (1988): Internal and external parasites in cats in Mosul, Iraq. Vet. Parasitol. 2: 137-138.
13. Oikawa, H., Mikazuki, K., Kanda, M. and Nakabayashi, T. (1991): Prevalence of intestinal parasites with faecal examination in astray cats collected in the western area of Japan from 1983 to 1990. Japanese J. Parasitol. 40: 407-409.
14. Sadighian, A. (1976): Helminthes of wildcats in the Shahsavar area, Caspian region, Iran. J. Parasitol. 56: 270.
15. Saito, T., Morishige, K. and Tongu, Y. (1995): Parasites of pet dogs and cats in Fukuyama city. Japanese J. Parasitol. 44: 149-153.
16. Sur, SK. and Biswas, G. (1988): Cat a source of human parasitic infection. Indian J. Public Health. 32: 211.
17. Vanparijs, O., Hermans, L. and Van-der flaes, L. (1991): Helminth and protozoan parasites in dogs and cats in Belgium. Vet. Parasitol. 38: 67-73.

